

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

ABONENTNÝ CYKLUS

— AB —

09. 04. 2026 | štvrtok | A6
10. 04. 2026 | piatok | B6
Koncertná sieň SF | 19.00

77. KONCERTNÁ SEZÓNA

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

KASPAR ZEHNDER *dirigent*

CLAIRE HUANGCI *klavír*

Hector Berlioz (1803 – 1869)

Rímsky karneval, predohra, op. 9

9'

Maurice Ravel (1875 – 1937)

Koncert pre klavír (ľavú ruku) a orchester

D dur, M.82

20'

Lento

Allegro

Joaquín Turina (1882 – 1949)

***Symfonická rapsódia pre klavír a orchester,
op. 66***

9'

Ottorino Respighi (1879 – 1936)

Rímske slávnosti

25'

Rímske hry v Cirkuse

Hymnus pútnikov

Slávnosť vinobrania

Trojkráľový predvečer

K najobľúbenejším dielam francúzskeho romantického skladateľa **Hectora Berlioza**, priekopníka v oblasti orchestrálneho dirigovania, renomovaného hudobného kritika a autora učebnice orchestrácie *Grand traité d'instrumentation et d'orchestration modernes*, patrí jeho *Fantastická symfónia* a predohra **Rímsky karneval, op. 9**. Berlioz skomponoval niekoľko ouvertúr. Niektoré z nich boli určené ako predohry k operám, iné koncipoval ako samostatné skladby podobného typu, aké neskôr Franz Liszt pomenoval symfonickými básňami. Predohra *Rímsky karneval* má niečo z oboch typov. Berliozova prvá celovečerná opera s hlavnou postavou florentského renesančného sochára, zlatníka a medailéra *Benvenuto Celliniho* (aj názov opery), zožala pri svojej premiére v Paríži v roku 1838 výrazný neúspech. „*Publikum syčalo s obdivuhodnou energiou a jednomyselnosťou*“, spomínal sám skladateľ. Berlioz pripisoval neprijatie diela nekompetentnosti dirigenta a nepripravenosti hudobníkov. Navyše vtedajšie publikum očakávalo celkom iný typ opery, než aký im ponúkol Berlioz. Podobne ako iní skladatelia, zvykol aj Berlioz svoje diela často prepracovávať, a tak v roku 1843 vytvoril z niektorých častí pôvodne opernej hudby krátke a efektné orchestrálne dielo *Rímsky karneval*. Jeho prvé koncertné uvedenie 3. februára 1844 v Paríži dirigoval sám skladateľ s takým úspechom, že diváci okamžite vyžadovali prídavok. Neskôr Berlioz túto skladbu často zaradľoval aj v programoch zahraničných koncertných turné.

Po krátkom brisknom úvode ouvertúry sa rozvíja pôsobivá téma v anglickom rohu, ktorá patrí k najznámejším v repertoári pre tento nástroj. Berlioz ju do inštrumentálnej podoby prepracoval z pôvodnej Benvenutovej árie z prvého dejstva opery. Prudký kontrast tvorí nasledujúce saltarello, exaltovane radostná a energiou prekypujúca hudba pochádzajúca z karnevalovej scény z druhého dejstva opery, odohrávajúca sa na rímskom námestí Piazza Colonna. Ouvertúru uzatvára fascinujúci inštrumentálny dialóg oboch tém, ktorý vyústi do oslnivého ohňostroja zvukových farieb symfonického orchestra.

Maurice Ravel je autorom dvoch klavírných koncertov, ktoré vznikli vo vzájomnej časovej blízkosti. Zároveň predstavujú vôbec posledné inštrumentálne diela, ktoré skladateľ napísal. V roku 1929, uprostred práce na *Klavírnom koncerte G dur*, dostal Ravel nezvyčajnú ponuku od Paula Wittgensteina, aby pre neho napísal klavírný koncert, v ktorom by klavirista hral len ľavou rukou. Rakúsky interpret so židovskými koreňmi totiž ako 26-ročný prišiel o svoju pravú ruku počas Prvej svetovej vojny. Paul Wittgenstein, vďaka tomu, že (spolu so svojím bratom Ludwigom, známym filozofom) zdedil enormný majetok, si mohol počas svojej umeleckej kariéry dovoliť osloviť viacerých popredných skladateľov, aby pre neho napísali diela na mieru. Spomedzi skladieb, ktoré pre neho skomponovali Ben-

jamin Britten, Paul Hindemith, Erich Wolfgang Korngold, Sergej Prokofiev, Franz Schmidt či Richard Strauss, sa Ravelov **Koncert pre klavír (ľavú ruku) a orchester D dur** stal najtrvalejším príspevkom do klavírneho koncertného repertoáru. Ravel sa s Wittgensteinom po prvý raz stretol, keď ho v roku 1929 počul hrať vo Viedni skladbu *Panathenäenzug*, ktorú pre neho napísal Richard Strauss. Onedlho na to si Wittgenstein objednal koncertantné dielo aj u Ravela, ktorý túto nezvyčajnú výzvu prijal s nadšením, a tak „na ľavej strane jeho klavíra ležala kopa notového materiálu ku Koncertu G dur, zatiaľ čo napravo si odkladal noty z kompozície pre ľavú ruku“.

Ravelove dva klavírne koncerty sa navzájom odlišujú ako po stránke štruktúrálnej, tak i štýlovej. Tradičný trojčastový rámec *Klavírneho koncertu G dur*, ktorý patrí k najobľúbenejším klavírnym koncertom vôbec, naplnil skladateľ obsahom v duchu svojej vlastnej charakteristiky ideálneho diela tohto typu: „podľa môjho názoru má byť hudba inštrumentálneho koncertu ľahká a brilantná“. Naopak *Koncert pre klavír (ľavú ruku) a orchester D dur* koncipoval Ravel ako jednočastové dielo, ktorého štýl, hoci obsahuje aj džezové prvky, „nie je taký jednoduchý. V diele tohto druhu nie je podstatné vytvoriť dojem ľahko plynúceho hudobného pradiava, ale naopak, vytvoriť ilúziu, že bolo napísané pre obe ruky. Zvolil som si tu aj oveľa impozantnejší štýl...“ Výsledkom Ravelových koncepčných zámerov je enormne náročný klavírny part, ktorý predstavuje skutočnú výzvu pre umelcov, ktorí sú bežne zvyknutí hrať oboma rukami. Dielo, ktorého charakter sa z počiatočnej temnoty (začína sa v nezvyčajne hlbokých polohách s výraznou úlohou zádumčivých nízkych sláčikových nástrojov a sólového kontrafagotu) postupne transformuje k rozjasneným, žiarivo iskrivým polohám a skladateľom avizovanému „impozantnému štýlu“, obsahuje dve sólové kadencie (úvodný sólový vstup klavíra a kadencia v závere diela), ktoré patria k najrozsiahlejším a najexponovanejším kadenciám v klavírných koncertoch vôbec.

Jedna z najvýraznejších španielskych skladateľských osobností, **Joaquín Turina**, pochádzal z andalúzskej Sevilly, kde začal aj svoje hudobné štúdiá. Ešte ako tínedžer sa presťahoval do Madridu, kde pokračoval v štúdiu na Kráľovskom konzervatóriu. Tu nadviazal aj svoje celoživotné priateľstvo s Manuelom de Fallom, s ktorým ešte pred vypuknutím Prvej svetovej vojny prežil niekoľko rokov v Paríži, vtedajšom hlavnom centre umenia. V tomto období tu pôsobili aj domáci skladatelia Maurice Ravel a Claude Debussy, ktorých impresionistické diela Turinu úplne očarili. Turina v Paríži navštevoval konzervatívne zameranú inštitúciu Scholu Cantorum, kde študoval kompozíciu u Vincenta d'Indyho, niekdajšieho žiaka Césara Francka a klavír u Moritza Moszkowského. Turina sa v roku 1907 dočkal premiéry svojho Opusu 1 (*Klavírne kvinteto*) v Paríži, ktorá sa sta-

la dôležitým míľnikom v jeho kariére. Nielenže dielo mladého skladateľa zožalo úspech, ale prijal za svoju aj radu, ktorú po koncerte dostal od svojich starších krajanov Manuella de Fallu a Isaaca Albéniza. Tí ho vyzvali k tomu, aby už takúto čisto akademickú hudbu nepísal a vo svojej ďalšej tvorbe sa nebál nechať inšpirovať tým, odkiaľ pochádza – španielskou ľudovou hudbou, najmä tou z oblasti Andalúzie. V neskorších rokoch Turina na tento rozhovor spomínal: „*Tieto slová boli pre mňa rozhodujúce, sú radou, ktorej sa snažím držať počas celej svojej kariéry*“.

Svoju **Symfonickú rapsódiu, op. 66** pre klavír a sláčikový orchester skomponoval Turina počas leta 1931, teda v roku, kedy sa stal profesorom kompozície na Madridskom konzervatóriu. Jedná sa o sugestívne dielo s príjemnou atmosférou, v ktorom sa podmanivé iberské melódie a hravé rytmy stretávajú s farebne rafinovanými harmóniami, vzbudzujúcimi evokácie na Turinove niekdajšie inšpiračné zdroje – parížskych impresionistov.

Z tvorby talianskeho hudobného skladateľa a muzikológa, skúmajúceho taliansku hudbu 16. až 18. storočia, **Ottorina Respighiho**, si trvalé miesto v koncertných sieňach našli predovšetkým jeho orchestrálne suity *Antické tance a árie* a takzvaná „Rímska trilógia“. Tri symfonické básne napísal Respighi v pomerne väčších časových rozstupoch: *Rímske fontány* dokončil v roku 1916, *Rímske pínie* v roku 1924 a *Rímske slávnosti* o ďalšie štyri roky neskôr. Pojem „Rímska trilógia“ nepochádza od skladateľa, ale od jeho manželky Elsy, ktorá trojicu diel takto označila až po autorovej smrti. Všetky tri kompozície majú štyri časti, ktoré nasledujú po sebe *attacca*. Jednotlivé skladby sa neviažu k určitej literárnej predlohe, ako býva pri symfonických básňach obvyklé, ale k mestu Rím a jeho konkrétnym zákutiam. Respighi sa vo svojich skladbách usiluje vytvoriť také imaginatívne hudobné obrazy, ktoré by poslucháča dokázali „preniesť“ na určité miesto v určitom čase a vtiahnúť ho do živej scenérie. Pre prvú skladbu trilógie vybral skladateľ štyri konkrétne fontány v Ríme s ich špecifických okolím v určitej dennej dobe. V druhej symfonickej básni oživuje Respighi rôzne historické udalosti, ktoré sa v Ríme udiali, a ktorých svedkami boli pínie rozmanitého veku. Pri premiére *Rímskych píní* v roku 1924, za účelom vyvolania verného obrazu v tretej časti diela, využil skladateľ dokonca aj reprodukciu spevu slávika nahratého na fonograf. Posledná časť trilógie – ***Rímske slávnosti*** – je z trojice skladieb najnáročnejšia a najmodernejšia a vyžaduje neobvykle veľké obsadenie orchestra, vrátane klavíra, organu, mandolíny či zvonov.

Rímske slávnosti mali svoju premiéru 21. februára 1929 v Carnegie Hall v podaní Newyorskej filharmónie pod vedením Artura Toscaniniho. Práve tomuto legendárnemu dirigentovi

a jeho neúnavnej propagácii Respighiho diel vďačí skladateľ za to, že sa jeho orchestrálne diela stali svetoznámymi. V štyroch častiach *Rímskych slávností* sa ocitáme uprostred štyroch rôznych slávností či sviatkov, ktoré poslucháča prenášajú jednak do rôznych historických období, jednak na rozmanité miesta Ríma. Podľa Respighiho programu k tejto skladbe sa v prvej časti *Circenses (Rímske hry)* dostávame do prostredia obrovského starovekého rímskeho štadióna Circus Maximus, kde sa pod temne zatiahnutou oblohou ozýva nadšené prevolávanie slávy cisárovi Nerovi. Pomedzi otváranie železných brán a rev divých zvierat sa ozýva hrdinský chorál mučeníkov. Druhá časť *Il giubileo (Hymnus pútnikov)* odkazuje k oveľa mierumilovnejšej udalosti – Svätému roku, ktorý pápež vyhlasuje každých 25 rokov, a kedy „večné mesto“ za úderov zvonov rímskych kostolov a katedrál víta nespočetné davy modliacich sa pútnikov z celého sveta. Tretia časť *L'Ottobrata (Vinobranie)* ponúka obraz romanticky ladeného Ríma, kedy sa počas slávnosti vinobrania v pokojnej večernej atmosfére miesi ozvena zvukov vzdialeného lovu s milostnými piesňami. Názov poslednej časti *La Befana (Trojkráľový predvečer)* odkazuje na postavu talianskej ľudovej tradície – dobrú, ale škaredú čarodejnicu, ktorá deťom v Taliansku rozdáva darčeky v noci z 5. na 6. januára, teda v predvečer sviatku Zjavenia Pána (Sviatku troch kráľov). Ocitáme sa uprostred živého chaosu, ktorý vládne na rímskom námestí Piazza Navona, kde sa práve počas tohto sviatku konajú vyhlásené trhy. Vo frenetickom hluku sa kde-tu ozývajú najrôznejšie zvukové kulisy – trúbkové fanfáry, sedliacke piesne, rytmus saltarella, hracie hodiny z jedného zo stánkov, hlas mestského hlásateľa či chrapľavý spev opilca. Po tom, čo zaznie sebavedomý refrén ľudovej piesne *Lassàtece passá, semo Romani!*, sa tento exaltovaný hudobný gejzír rúti ku kolosálne vygradovanému záveru.

Jana Majerová

CLAIRE HUANGCI

Americká klaviristka Claire Huangci si získala medzinárodné uznanie víťazstvom na Concours Géza Anda (2018), ako aj oceneniami na ďalších prestížnych súťažiach, vrátane oboch Chopinových súťaží (EU, USA), Medzinárodnej hudobnej súťaže ARD a Grand Prix Orchestre Chambre de Paris Play-Direct Academy.

Publiku neustále imponuje sebavedomými interpretáciami, dychberúcou virtuositou a dôkladne premyslenou zvukovosťou. Poháňaná neúnavnou zvedavosťou a záľubou v nezvyčajnom repertoári, dokazuje svoju všestrannosť širokým spektrom interpretovaných skladieb od Bacha a Scarlattiho cez nemecký a ruský romantizmus až po Bernsteina, Barbera a Florence Price.

S vydavateľstvom Alpha Classics spolupracuje od sezóny 2024/2025. Po albume s Mozartovými koncertmi (Mozartem um Orchestra Salzburg) vydala sólové CD s americkou hudbou pod názvom Made in USA (Gershwin, Beach, Barber, Wild). V roku 2026 vyšiel album Piano Heroines zameraný na nemecké a americké skladateľky (Hensel, Schumann, Beach, Price).

Sezóna 2025/2026 zahŕňa sériu medzinárodných orchestrálnych vystúpení, debutovala s Baltimorským symfonickým orchestrom, vystúpila s Thajskou filharmóniou, Rýnskou filharmóniou, North Carolina Symphony a čakajú ju vystúpenia s orchestrami Santa Rosa Symphony, Neue Philharmonie Westfalen a Badische Staatskapelle Karlsruhe. Podnikla aj rozsiahle debutové recitálové turné po Južnej Amerike s vystúpeniami v Lime, Kolumbii a Brazílii, ktoré vyvrcholilo v Teatro Colón.

Claire Huangci sa čoraz viac venuje dirigovaniu koncertov (od klavíra) v tradícii play-direct, v minulej sezóne tak spolupracovala s Recreation Orchestra na Styriarte Graz, kde interpretovala koncerty Clary a Roberta Schumanovcov.

Huangci prejavovala mimoriadny vzťah ku klavíru už od útleho veku. Študovala u Garyho Graffmana a Eleanor Sokoloffovej na Curtis Institute of Music, pokračovala u Arieiho Vardiho v Hannoveri, kde v roku 2016 promovala s vyznamenaním. Je hrdou ambasádorkou vydavateľstva Henle a umeleckou riaditeľkou Erbach Chamber Concerts.

KASPAR ZEHNDER

Narodil sa v predalpskom regióne kantónu Bern vo Švajčiarsku. Od roku 2018 je šéfdirigentom Filharmónie Hradec Králové, v rokoch 2012 – 2022 viedol Symfonický orchester Biel Solothurn. V období rokov 2005 – 2008 bol šéfdirigentom PKF – Prague Philharmonia, pričom s orchestrom absolvoval turné po Nemecku, Francúzsku, Španielsku, Poľsku, Belgicku, Taliansku i Švajčiarsku.

Po štúdiu klasických jazykov študoval hru na flaute a dirigovanie v Berne, Paríži, Siene a na European Mozart Academy. V rokoch 1999 – 2020 bol umeleckým riaditeľom festivalu Murten Classics Summer Festival a od roku 2004 do 2012 hudobným riaditeľom múzea Zentrum Paul Klee v Berne. Vo svojom rodnom meste Riggisbergu vedie od roku 2015 medzižánrový festival Klangantrish. Pravidelne chodí na komorné turné s Magdalenou Koženou, Simonom Rattlom a ďalšími priateľmi.

Kaspar Zehnder spolupracuje s poprednými orchestrami v celej Európe ako English Chamber Orchestra, Tonhalle Orchester Zürich, Sinfonie Orchester Basel, Berner Symphonie-Orchester, Göttinger Sinfonie-Orchester, Philharmonie Jena, Orchestre de la Suisse Romande, Prague Symphony, NOSPR Katowice, Orchestre National d'Île-de-France, Orchestre National de Marseille, Orchestre National de Cannes, ONPL, Bucharest Radio a ďalšími.

Jeho repertoár zahŕňa nespočetné symfonické a vokálne diela od veľkých oratórií J. S. Bacha až po súčasnú komornú tvorbu. Dirigoval takmer všetky dôležité diela klasického a romantického svetového symfonického repertoáru. Medzinárodné uznanie si získala jeho nahrávka orchestrálnych diel švajčiarskeho neskororomantického skladateľa Josepha Laubera pre Schweizer Fonogramm, ktorú realizoval so Symfonickým orchestrom Biel Solothurn.

V oblasti opery sa v poslednom období úspešne predstavil s produkciami Eugena Onegina (Paríž 2022), Rusalky (Metz 2023, Paríž 2025, Fribourg 2025) a tiež svetovými premiérami opier Fabiana Müllera: Eiger a Heidi (Biel-Solothurn 2021/23).

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

bola založená v roku 1949. Pri jej umeleckom zrode stáli dve významné osobnosti medzinárodného hudobného života V. Talich (1949 – 1952) a Ľ. Rajter (1949 – 1976). Na umeleckom profilovaní orchestra sa podieľali ďalší šéfdirigenti – T. Frešo, L. Slovák, L. Pešek, V. Verbickij, B. Režucha, A. Ceccato, O. Lenárd, J. Bělohlávek, V. Válek, P. Feranec, E. Villaume a J. Judd. V rokoch 2020 – 2025 bol šéfdirigentom Daniel Raiskin. V sezóne 2025/2026 budú Daniel Raiskin a Ondrej Olos spoločne pôsobiť ako stáli hosťujúci dirigenti.

Slovenská filharmónia realizovala množstvo nahrávok pre rozhlas, televíziu a hudobné vydavateľstvá OPUS, Supraphon, Panton, Hungaroton, JVC Victor, RCA, Pacific Music, Naxos a Marco Polo. Je pravidelným hosťom významných európskych hudobných pódíí a festivalov. V rámci svojich početných zahraničných zájazdov vystúpila v takmer všetkých európskych krajinách, na Cypre, v Turecku, USA a pravidelne hosťuje na koncertných turné v Japonsku, Južnej Kórei, Ománe a Spojených arabských emirátoch.

V posledných rokoch absolvoval orchester Slovenská filharmónia turné okrem Japonska, Južnej Kórei aj v švajčiarskom Murtene, vystúpil na prestížnych pódíách ako Liederhalle Stuttgart či Kolínska filharmónia a koncertoval v Záhrebe, Maribore i na Festivale Krumlov s Maximom Vengerovom. V sezóne 2025/2026 orchester realizuje so stálym hosťujúcim dirigentom D. Raiskinom pokračovanie nahrávok symfónií F. Schmidta. Orchester prijal pozvanie na koncerty v rámci cyklu Festspielhaus v Salzburgu, na Lednicko-Valtický festival, predstaví sa aj na domácich festivaloch Allegretto Žilina a Košická hudobná jar. V rámci zahraničných turné v sezóne 2025/2026 vycestovala Slovenská filharmónia do Španielska, kde po jej boku vystúpili sólisti basbarytonista M. Mimica, huslistka A. Conunova či klaviristi N. Rodiles. V priebehu júna a júla čaká orchester turné v Japonsku, kde budú sólistami klaviristi A. Gorchakov a O. Scheps.

BUDÚCI PROGRAM

28. 04. 2026 | ut | KH4

Malá sála SF, 19.00

VÁCLAV PETR *violončelo* | **DAVID MAREČEK** *klavír*

Belle Époque Reflections

Igor Stravinskij Talianska suita

Josef Suk Balada a Serenáda, op. 3

Antonín Dvořák Rondo, op. 94

Leoš Janáček Rozprávka pre violončelo a klavír

Antonín Dvořák Klid lesa, op. 68/5

Robert Schumann Päť skladieb v ľudovom tóne, op. 102

05. 05. 2026 | ut | K5

Malá sála SF, 19.00

JAN BARTOŠ *klavír*

Ludwig van Beethoven

Sedem bagatel, op. 33

Šesť bagatel, op. 126

Sonáta pre klavír č. 32 c mol, op. 111

07. 05. | št | A7 _ 08. 05. | pia | B7

Koncertná sieň SF, 19.00

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR (MUŽSKÁ ČASŤ)

TOMÁŠ NETOPIL *dirigent* | **PETRA TORKOŠOVÁ**

zbornajsterka | **JAN BARTOŠ** *klavír* | **JOZEF BENCI** *bas*

Wolfgang Amadeus Mozart Koncert pre klavír a orchester

č. 27 B dur, KV 595

Dmitrij Šostakovič Symfónia č. 13 b mol Babij Jar, op. 113

12. 05. | ut | KH5

Malá sála SF, 19.00

VARGA QUARTETT WIEN

Wolfgang Amadeus Mozart Sláčikové kvarteto č. 15 d mol,

KV 421

Jaroslav Konečný Sláčikové kvarteto (premiéra)

Piotr Il'jič Čajkovskij Sláčikové kvarteto č. 3 es mol, op. 30

16. 04. | št | D6 _ 17. 04. | pia | E6

Koncertná sieň SF, 19.00

📍 16. 04. Stretnutie s dirigentom vo foyeri SF o 18.15

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

ONDREJ OLOS *dirigent* | **MILAN PAĽA** *husle*

Ján Cikker *Selanka, op. 23*

William Walton *Koncert pre husle a orchester*

Sergej Rachmaninov *Symfonické tance, op. 45*

Ján Cikker je spolu s Eugenom Suchoňom zakladateľskou osobnosťou slovenskej hudobnej moderny. Ťažiskom jeho tvorby sú operné diela, no na konte má aj celý rad významných symfonických skladieb. Pôvabná ***Selanka, op. 23*** má oddychový charakter. Autor ju skomponoval v roku 1944, keď sa s tragickými udalosťami druhej svetovej vojny vyrovnával tvorivým príklonom k ľudovej melodike. **William Walton** patrí k menej známym britským autorom 20. storočia. Technicky náročný ***Koncert pre husle a orchester*** napísal v roku 1939 pre legendárneho sólistu Jaschu Heifetza, ktorý dielo premiéroval v americkom Clevelande. ***Symfonické tance, op. 45*** sú posledným orchestrálnym dielom veľkého ruského skladateľa. **Sergej Rachmaninov** ho skomponoval v roku 1940 v americkom exile ako výraz svojej nostalgie po domove. Trojčastová skladba vrcholí dramatickým finále, v ktorom proti sebe stoja témy smrti (*Dies irae*) a života. Premiéra sa uskutočnila 3. januára 1941 vo Philadelphii pod taktovkou Eugena Ormandyho.

Slovenská filharmónia, Medená 3, 816 01 Bratislava, SR

Pokladnica Slovenskej filharmónie

Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava
otvorená v pracovných dňoch po – pia 12.00 – 18.00
a hodinu pred koncertom v mieste jeho konania
Zmena programu a interpretov vyhradená.

Rezervácie

+421 2 20 47 52 33, +421 2 20 47 52 93
vstupenky@filharmonia.sk
online predaj a rezervácie vstupeniek
www.filharmonia.sk
Predaj vstupeniek na vybrané koncerty aj v sieti Ticketportal

Slovenská filharmónia vyhotovuje obrazové snímky
a zvukové a zvukovo-obrazové záznamy z koncertov
a je oprávnená ich použiť primeraným spôsobom
na umelecké účely.

**NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA**
EUROSISTÉM

HRDÝ PARTNER SF

AUTO | *Prestige*
bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

● RÁDIO
● DEVÍN

• **tasr** •

|| • **Hudobný
život**

OPERA
SLOVAKIA

Klasika
Plus.cz

□ P E R A +

S I T A

Forbes

vivo rádio

SME

tyždenník
slovenka

FinReport

CITYLIFE
ČO SA DEJE
V BRATISLAVE A OKOLÍ

THE
SLOVAK SPECTATOR

SLOVAKIA | ONLINE

Slovenská filharmónia je štátna príspevková
organizácia Ministerstva kultúry SR

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Stretneme sa na koncerte